

عنوان مقاله:

جنگ مقدمه صلح؛ تناقض اندیشه و عمل گروه های تکفیری- جهادی در تحقق آرمان شهر

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه سیاسی در اسلام، دوره 3، شماره 10 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

سیدعبدالمیر نبوی - استادیار گروه مطالعات اجتماعی پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی

خلاصه مقاله:

دوگانه صلح و جنگ همواره در سطوح مختلف، مساله نظری و عملی بشر بوده است. در این میان، آموزه های دینی و مذهبی نیز توصیه هایی برای دو سر این طیف داشته اند. بر این اساس، برخی بر وجوه رحمانی دین تاکید داشته اند و برخی نیز با تقسیم بندی های دوگانه حق و باطل و خودی و غیرخودی بر استفاده ابزاری از خشونت و جنگ جهت تحقق اهداف اجتماعی و سیاسی خود تاکید داشته اند. در این میان، و در دوران معاصر، گروه های تکفیری- جهادی خشونت را مقدمه صلح دانسته اند. از نظر آنان، آرمان شهری که در آن مومنان در آرامش و صلح به شکوفایی و سعادت نایل می شوند، با توسل به نابودی هر آنچه که هست محقق خواهد شد. تصویر این آرمان شهر جذاب، اما مقدمه وصول و تحقق آن، خشونت و جنگ است. بنابراین حذف همه عوامل مخل و بن بست های موجود در مسیر تحقق آرمان شهر با استفاده از زور و خشونت از جمله تاکیدات آنها در نظر و عمل بوده است. اما سوال آن است که خشونت تا کجا مجاز است توان جامعه و آحاد آن در پیگیری خشونت جهت تحقق صلح تا کجاست چه تضمینی وجود دارد که جنگ و خشونت به هدف تبدیل نشود در کدام مرحله از تاسیس جامعه مطلوب، خشونت فروکش می شود خشونت های گسترده گروه های تکفیری- جهادی مانند القاعده و دولت اسلامی - موسوم به داعش - نمونه ای از این دست تلاش های بشری است که وعده تحقق جامعه مومنان را با ابزار جنگ و ستیز ممکن می داند. در این مقاله ضمن بررسی آرای تاثیرگذار در گسترش خشونت از سوی این گروه ها، وضعیت تناقض آمیز مقدمه بودن جنگ برای صلح به بحث گذاشته می شود.

کلمات کلیدی:

جنگ، خشونت، صلح، اسلام گرایی رادیکال، آرمان شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/752887>

